בסוד שיח

עלילות דברים

למען הגילוי הנאות: אני מעריץ של ראש ישיבה יוצרת וחיים, הגרי"ש של שליט"א, ואין בליבי שמץ של ערעור על ישרו. וכך שמואל כל נושב בקרב גדולי ישראל כעילוי אמיתי, כאחד הנהנה על שולחנם מפרי על מסכת שבת: "של חיים". ברשם ספר נוסף שיעורך עניין רב.

מאז תודעתן גוש קטיף הפך הרב כל בקרב רבנים מסריחים לנשוא השמצה, באילו הסיף למאבק נוקשה נגד העקידה ומאמרי הקלעים מגי עיסקה עבור הישיבה ותלמידיה, שעברו, כידוע, לירד בנימין.

משגברו הלשונות הרעות והאלימות לברוק את הנושא הזה באורח יסודי והעמקות, שארין להכנישן מהאחוז להלן הישיבה לא ניהלה שום מגעים, כלשהם, עם שום גורם, לא עם המינהלת ולא עם שר הבטחון ולא עם גורם אחר כלשהו, על פינוה ועל הסוגים שאליו היא אמורה להגיע. רק לאחר שהתקבלה החלטה רשמית של מוסדות נוה ירקלים ביום ה' פרשת תמוז, בעשרה ימים לפני היציאה, לפיה אין התנבות ליישב את כל עיקרי נוה ירקלים כמקום אחד, ועל הישיבה להתמקם ב"יד בנימין", התחילו גורמים מטעם הישיבה לבחון את האפשרויות הזאת ולנהל מגעים עם גורמים במינהלת.

הסיבה שהתמקמות הישיבה ב"יד בנימין" התאפשרה מוקדם יחסית, לא היתה בשום אופן בגלל ניהול מוקדם של מו"מ. הסיבות היו שתיים: האחת, החלטה מוקדמת של המינהלת (בלי שום קשר לישיבה) ליישב את הישיבה ב"יד בנימין", וקניית המתחם הזה על ידה כמה חודשים לפני הגירוש. השנית, פעילות מואצת מאוד של ראש מועצת נחל שורק, מר אלי אסיידיו, שדחף וקרם ללא לאות את הפרוייקט. כל הצוערים הראשונים שנפעה היו ללא שום תיאום מוקדם עם הישיבה, ללא קבלת הסכמה ת'ללא שום קיום מו"מ איתה. והיפך הוא הנ' מגע, לא באופן ישיר ולא בשפון עקיף, עם שום גורם מהגורמים הנ"ל ולא עם שום גורם אחר כלשהו.

היו גורמים שניסו "לעזור" לה ולקדם את העניין שלא בתיאום איתה. הישיבה מצידה חזרה וביקשה והמציקה שלא לעשות שום דבר כזה. "סמכנו, ואנו סמכרים כך גם עכשיו, שזה שיבה רק הסמיכה מזה שאתם גורמים בחשו בקרידה. היינו מעריכים להיות עוד חרשים רשים בבתי מלון, ולא להיראות, על לא עוול בכפינו, כמי שעשה מהלך כלשהו מאחרי גבם של אחרים", אמר לי הרב מל.

גם הפרסומים השונים בעיתונות, ושניהנו מבעלי אינטרסים שונים, כאילו סיכמו דברים עם שר הבטחון, הם חסרי יסוד. בפגישה הזאת ניהנו אך ורק שני נושאים אחד, ניסיון לשר כנע את שר הבטחון לפרוש מהמשלה (כפי שעשה באותו יום בנימין נתניהו), ובכך למשוך ברגע האחרון את הדבר המשלה ואולי גם הקואליציה. השני, ביטול הגזירה האכזרית של ה"48 שעות", לפיה, כל מי שישאר עד לאחר אותן שעות, יפסיד את האחריות על רבשו את פיצויים. לא רובר או במילה אחת מילה על "יד בנימין" או על מקום חלופי לישיבה, וכן לא באמר דבר על סדרי הפינוי או על פשרות כאלה ואחרות בדרך ההתנגדות. הכל שקרים ממש. להיפך, בפגישה הזאת נתן הרב של באר טן מתנבר מאוד כלפי שר הבטחון, הביע בפ ניו את גודל האחריות שלו ואת נשיאתו באשכה הכמורה של העולל הנורא הפשע הנת עב שהוא עמד לבצע במחישבי נוש קטף.

הסיבה שהישיבה נדשה בלי שהתנגדה הת נגדות אקסיבית לא היתה בגלל שום סיכום קדם כזה או אחר. לצערי, לא השכלנו להביא את המסת הגדולות של האנשים שהיו דרושות לנו להחלטה ואולי לנצח במצב הנתון לא מצאר תי שום טעם להחלטה, ללקות ואולי גם להיהר רג) ולהיות מנודשים מהעיר". הרב של הדריע ביסיבה כבר כמה חודשים מראש, שאם אנו זו תהיה תמונת המצב, לא יהיה טעם בהתנגדות אקסיבית, וזה מה שבאמת היה.

"לראבני הרב, בעלי אינטרסים שונים מפר נים שקרים נמרים עלי, ועל הישיבה. אני רן את כולם לכף זכות. בגלל שיגון לשון הרע, וקל וחומר עוון הנאצת שם רע, הוא עוון חמר מאוד, אני מחזל בלב שלם על כל מי שירבר עד היום כנגדי וכנגד הישיבה.

"אני מקווה ומאוך לכולנו שיוסיף הלקוחם מכל התוליכים ומכל הכשלים שהיו. ענגים שוחרים נקשרים על שמיהן של יהודה ושומרון ועל ארץ ישראל כולה, ואנחנו זקיקים לעשות חשבון נפש עוקב מאוד כרי להיערך למערכה הבאה שכבר עומדת בפתחנו".

הרופא המחליף

הדיוק ההמולה בפריזדור, במחלקת הילבשם של המיפאה, היו גדולים. תוך כדי לי שלף התינוק שלו בעגלתו, ניסה רוב לעיין בספר שהביא איתו אך קשה היה להתרכז. מפעם לפעם סיפר את הסיפור בבר כשעה חצי העריך את קצב התקרבותו לכניסה המיוחלת אל הרופא. הילד שאריה בתוך בבה ללא הרף כשסביבו מנסה להרגי עו. הוקנה עצמה באנחה מפעם לפעם. התלונה על כאביה שלה, גם רחקה בו לבדי כמה אנשים עריין לפניהם בתור.

עם התקרב מועד בניסתו לרופא, שיגון לעצמו רוב את כל מה שאשתו אמרה לו לצרין בפני הרופא את רזונו של הילד, את מרסר התאבון שלו את כל הסימפטומים הנישנים ללא הסבר שהוסיפו אצל התינוק בשבועות האחרונים.

סוף סוף, סמוך לי9.30 נפתחה הרופא הנכרת שעמדה לפניו עם הבת שלה. רוב הת יי צב במוך ליל תודי של הרופא מוכן ומזמן להיכנס. כשנבא מסרי במחו את הרגי לרי פא. אז פנתה אליו הזקנה ממש בתחינה בי ידשה לה להיכנס לפניו. היא עצמה חולה, כך אמרה, והנבר שלה עם חום הוא מקווה שזה יקח רק כמה רקות.

רוב התלבט ונאבק עם עצמו. מצד אחר רצה לסיים מהר ככל האפשר את המתנה מורמת העצבים ולחזור לעיסוקו, אך מצד שני הנה נזרמנה לי מצוית בגילות חסר בבר בביקר תמרות מספר רקות של המתנה נוספת. איך אמר הצריק ר' משה מקוברין ים שיהודי לא פשה בו סובה כלשהי להזדי אינו נחשב ליום מחייו. בסבר פנים יפות הסיר רוב הבירה את עגלת התינוק שלו ומסר לזקנה את מקומו ליד הדלת. זו הרעיפה עליו ועל ילדו מסחר ברכות ואחזלי רפואה שלמה מכל ליבה. תוך רשת נכנסה עם נכרה פני מה אל הרופא.

במשך רקות אחרות התה לרוב תרשה נפלאה של עשיית טוב וחסר. אך בכל שורר קות נקפו וחלפו, הלכה וגברה גם עצבנייתי של רוב, והחל לצרץ בו ספק אם נרג מוכמה כשנתן את תורו לזקנה. גם התינוק שלו החל לנוע באי שקט הסיסי על שרירתו.

קול תרש נשמע מקרבו של רוב. הייתי שישה רחמים, אמר הקול. איך הצליחה הזקנה לשכנע אותי כלכך מהרי וכי אני באתי לכאן עם תינוק בריא? וכי זמני שלי פנויי לא היה קודה לו? שלום אם היא היתה ממתינה כמה רקות לתור שלה. הנה היא יושבת עכשיו בפנים ומסתמת. 14 רקות חלפו בבר מאז נפנסה, קבע רוב בכעס בהסתכלו בפעונו.

עם היפנות רלתו של הרופא זינק רוב אל הפתח בשתתינוק על ירכיו. בקשי הצליחה הזקנה לצאת עם נכרו, אחריה יצאה האחות ונעלה את הדלת בהסיכה: הפסקה.

רוב נזכר עכשיו שנאמת בדבע לעשי יש הפסקה לרופאים. הרופא יצא בבראה מהצר השני. כמה זמן נמשכת הפסקה? שאל. רבע שעה, ענתה אחת הממתינות. הלוואי בעוד 25 רקות ישב לקבל חולים, הוסיפה במרירות שכנתה.

הפעם נתקף רוב בתסכול. הקול בקירבו מצה בניחת תוכחה: זה עונשם של שרשים גמילות חסר תעשה בבית עם אשתך ילדיך ולא עם איש זקנה, לא על חשבון ילדך הצר לו. רצה בלי פת. שחריתו ועוד הבסיות לשרתפך בסלמה שבשעה 10 לכל המאוחר תהיה אחרי הביקור.

רוב ניסה להתרכז בספר שלו, אך הדגיעה ממנו וחלאה. בלו ועיה, הנגרר לו בכל חלקי נפשו. מערני השעון וחלים באישיות. אנשים נוספים נגיעים שתי אמהות נרחקו אל ילדת הרופא עם ת נוקות יהן. אחר עם חום גבוה והשני עם פריחה החשודה כמרביקה. האחרת שוקפיצה בשעה 10 אישה שהן תיכנסנה ראשונות ללא תור.

ראשו ותיסכולו של רוב הגיעו לשיא. אם לא היה גבר בעל משפחה ואב לילדים היה פורץ בבכי את כל מה אני עשיתי לעצמי. אמר. איזי שזכה לא יצלח אני, גבר בגיל לא צריך להיות תמים. הגיע הזמן להתבגר. אם ירצה השם אני יותר לא עושה שטות כאלה.

מחשבת הרבה התרחק רוב עם תינוקו לצינת הפרוזדור, שם היה שקט יותר והוא ניסה להירגע. רגע אחר, אמר לעצמו, הרי עשיתי טובה מתוך שיקול נכון. אני לא אשם שיבא כך הסתדרו יותר ממה שתכננתי מראש. אף אחד לא אשם בכך, גם לא הזקנה. מרוע אני צריך להתנרש על מעשה טוב שעשיתי? איני רוצה להיות "תה: הה על הראשונות". כך עוד אספיר גם את המצה. הרי ה' שנתל את העולם, בוראי שהוא רוצה לנסות אותי. וזו זה.

רוב נרגע, אך את נסיונותיו סרם הסתיימה, בשעה 10:15 בערה התמרמרות המתר נים והחלו להשמע סינים בוהים. האחות יצאה הודיעה שהרופא היה צריך ללכת הדר מן ממלא מקום. הוא עומר להגיע בכל רגע, אמרה.

עוד רבע לי11 לא הגיע כל רופא, והינתו של היב הלבה ונתפרצה רקה אחר רקה. אך לשיראה הגיעה עצבנותו כשנזכר שהתינוק צריך לאכול ב10:30. הריסה המבשלת שלו מוכנה במקרר. רוב אמור היה להעביר אותה עם התינוק למסעלת בבית השכן בשיחור מהרופא.

התינוק החל מיבב, וכל מפקותיו נעודו מרוש. לולא הסנה שעשה לוקנה היה בבר מזמן אחרי כל הסיום הזה. ברמיונו ראה את הזקנה מסתובבת לה בנחת בביתה בעוד הוא תקע פה עם תינוק חולה ורעב בלי רופא. סרירתי את עצמי, אני כימפ נרול, אמר, וביאר שו המפקן כבר להסתבל בעצמו. אבל מיר התעשת. מה עם כל השיחות של המשגיח בי שיבה על אבריהם אבינו ועל עולם חסר יבנו. זה לא "קנץ" נרול לעשות חסר שמחירו תמש רקות. ה"קנץ" הוא להישאר נאמן בעקיבות לחסר שעשיתי גם אחרי שהנסיבות מראות לי שבביכול הסטרתי בגלל האמר. לאו אמר בעוף כשהוא מניים את כל מחשבותיו הנפשיים. אינני חוזר בי1 גם לא אם אאחר הביתה בשעה 1:00.

באותו רגע הגיע הרופא. תוך רקות סרים את השיעול בשני המשרים הרופים וקיבל את רוב ותינוקו. הרופא ברק בעניין רב את התינוק, הבריה בשאלות חוקר את פרטי תור נתו. יש לך מזל, אמר הרופא. התינוק סובל באלרגיה למזון של אב מזון, וחזי אלרגיה נרי רה. הרופא אמר היה מאבחן את המחלה רק אחרי שבועות ואולי חרשים של בדיקות שונות ומסובכות וניסיונות עם מזונות שונים. למולכם, הוא תחום התמחותי וחיותי מיד את הרגישות האלו. קח רף רשום את הוראות המיוחרות של הילד לחרשים הקרובים. את הריסה שלו שמך לביוח, זה רעל בשבילו. תנהג לפי הוראות האלו וילד יבריא.

(מתוך "בעין יהודית". לחרב יהונן רוך שלומון)

schiffs@013.net.il

עורכת המוסף: [illegible] • עיצוב גרפי: [illegible] • תגובות: [illegible]